

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2001

Julkaistu Helsingissä 21 päivänä maaliskuuta 2001

N:o 228—233

SISÄLLYS

N:o		Sivu
228	Laki rehulain muuttamisesta	685
229	Maa- ja metsätalousministeriön asetus eläinproteiineista ja niitä sisältävistä rehuvalmisteista annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta	689
230	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus eräistä maa- ja metsätalousministeriön asetuksista	690
231	Maa- ja metsätalousministeriön asetus maaseudun kehittämishankkeisiin myönnettävän tuen kohdentamisesta vuonna 2001	691
232	Maa- ja metsätalousministeriön asetus kolmansista maista tuotavasta hunajasta annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen muuttamisesta	702
233	Maa- ja metsätalousministeriön asetus eräiden kolmansista maista tuotavien eläinten sekä niiden alkioiden ja sukusolujen eläintautivaatimuksista annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen muuttamisesta	704

N:o 228

Laki

rehulain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 16 päivänä maaliskuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 5 päivänä kesäkuuta 1998 annetun rehulain (396/1998) 2 §:n 1 momentti, 3 §:n 14 kohta, 13 §, 14 §:n 1 momentti, 15 §:n 1 momentti, 16—18, 25, 27 § ja 41 §:n 1 momentin 4 kohta sekä
lisätään 30 §:ään uusi 5 momentti, 31 §:ään uusi 6 momentti sekä lakiin uusi 36 a § seuraavasti:

2 §

Soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan rehuvalmisteiden valmistukseen liikkeeseen laskemista varten, kuljetukseen, varastointiin, liikkeeseen laskemiseen, käyttöön, maahantuontiin ja maastavientiin sekä Suomen kautta tullaamatta kuljetettaviin rehuvalmisteisiin. Tämä laki koskee soveltuvin osin myös rehuvalmisteiden valmistusta omaan käyttöön sekä rehuvalmisteiden käyttöä ja varastointia maatilalla ja muissa eläintuotantoyksiköissä.

3 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

14) *omavalvonnalla* rehuvalmistetta valmistavassa laitoksessa toimivan sekä rehuvalmistetta kuljettavan ja varastoivan toiminnanharjoittajan omaa valvontajärjestelmää, jonka tarkoituksena on varmistaa, että liikkeeseen laskettava tai maatilalla tai muussa eläintuotantoyksikössä omaan käyttöön valmistettu rehuvalmiste täyttää sille asetetut vaatimukset.

HE 4/2001
MmVM 2/2001
EV 10/2001

13 §

Tilapäiset rajoitukset

Jos on perusteltua syytä olettaa, että rehuvalmiste voi aiheuttaa vaaraa ihmisten tai eläinten terveydelle taikka ympäristölle, maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan tilapäisesti kieltää sen valmistus liikkeeseen laskemista varten, liikkeeseen laskeminen, käyttö rehuvalmisteiden valmistukseen tai eläinten ruokintaan sekä maahantuonti tai rajoittaa niitä ja määrätä kielletyt rehuvalmisteet poistettaviksi markkinoilta sekä maatilojen ja muiden eläintuotantoyksiköiden varastoista.

14 §

Ilmoitusvelvollisuus

Rehuvalmisteiden valmistusta liikkeeseen laskemista varten, liikkeeseen laskemista, kuljetusta, varastointia tai maahantuontia harjoittavan toiminnanharjoittajan on tehtävä valvontaviranomaiselle kirjallinen ilmoitus toiminnastaan ja sen muutoksista. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella annetaan tarkempia säännöksiä ilmoitusvelvollisuuden sisällöstä ja ilmoitusmenettelystä.

15 §

Tiedoston pitämisvelvollisuus

Toiminnanharjoittajan, joka valmistaa, laskee liikkeeseen, kuljettaa, varastoi tai tuo maahan rehuvalmisteita, on pidettävä toiminnastaan tiedostoa, josta tarvittaessa voidaan selvittää valvontaa varten tarpeelliset tiedot. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella annetaan tarkempia säännöksiä tiedoston sisällöstä ja järjestämisestä.

16 §

Toiminnan järjestäminen

Toiminnanharjoittaja on velvollinen järjestämään toimintansa niin, että rehuvalmisteille tässä laissa ja sen nojalla asetetut vaatimukset

täyttyvät. Toiminnanharjoittaja on velvollinen erottamaan rehuvalmisteiden valmistuksen eri tuotantolaitoksiin tai tuotantolinjoille ja ryhtymään rehuvalmisteiden kuljetusta, käyttöä ja varastointia koskeviin toimenpiteisiin sen mukaan kuin eläinlääkintää ja rehualan toiminnan harjoittamista koskevat Euroopan yhteisön säännökset edellyttävät.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä rehuvalmisteiden valmistuksesta, kuljetuksesta, varastoinnista ja käytöstä sen mukaan kuin 1 momentissa tarkoitettujen säännösten täytäntöönpano edellyttää.

Toiminnanharjoittaja on velvollinen järjestämään toimintansa omavalvonnan. Omavalvontajärjestelmässä on tunnistettava ja luoteloitava erityisesti hygieenisen laadun kannalta rehuvalmisteiden valmistuksen, käsittelyn, kuljetuksen ja varastoinnin kriittiset kohdat sekä järjestettävä niiden säännöllinen valvonta. Toiminnanharjoittajan omavalvonta voidaan järjestää myös valvontaviranomaisen hyväksymänä omavalvontana.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä siitä, miten rehuvalmisteita valmistavan, kuljettavan, varastoivan ja liikkeeseen laskevan toiminnanharjoittajan on järjestettävä toimintansa omavalvonta.

17 §

Toiminnanharjoittajan hyväksyminen

Toiminnanharjoittajan on ennen toiminnan aloittamista haettava toiminnalleen valvontaviranomaisen hyväksyminen, jos tarkoituksena on:

1) valmistaa liikkeeseen laskemista varten, laskea liikkeeseen tai käyttää rehuvalmisteiden valmistukseen liikkeeseen laskemista varten maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädettäviä rehun lisäaineita ja näistä valmistettuja tuotteita;

2) valmistaa liikkeeseen laskemista varten tai laskea liikkeeseen erityisiä rehuaineita;

3) valmistaa liikkeeseen laskemista varten rehuja sekoittamalla niihin sallittua enemmän haitallisia aineita, tuotteita tai eliöitä sisältäviä rehuaineita;

4) valmistaa liikkeeseen laskemista varten tai laskea liikkeeseen lääkerahuja;

5) valmistaa omaa käyttöä varten rehuvalmisteita, joissa on 1 kohdassa tarkoitettuja lisäaineita tai niistä valmistettuja tuotteita tai 3 kohdassa tarkoitettuja rehuaineita; tai

6) käyttää kalajauhoa, luista erotettua dikalsiumfosfaattia tai hydrolysoituja proteiineja rehuvalmisteiden valmistamiseen liikkeesen laskemista varten.

Hyväksymisen edellytyksenä on, että toimiloille, tuotantolaitteistolle, henkilöstölle, tuotannolle, kuljetuksille, varastoinnille ja dokumentaatiolle asetettavat terveys- tai ympäristövaaran ehkäisemiseksi ja tuotteiden laadun varmentamiseksi tarpeelliset vähimmäisvaatimukset täytyvät.

Lisäksi hyväksymisen edellytyksenä on, että toiminnanharjoittaja on järjestänyt toimintansa laadun varmentamisen valvontaviranomaisen hyväksymänä omavalvontana.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella annetaan tarkempia säännöksiä hyväksymisen edellytyksistä, hyväksymistä koskevassa hakemuksessa ilmoitettavista tiedoista ja hakemusmenettelystä sen mukaan kuin eläinlääkintää, rehuvalmisteita ja rehualan toiminnan harjoittamista koskevat Euroopan yhteisön säännökset edellyttävät.

18 §

Toiminnanharjoittajan rekisteröiminen

Toiminnanharjoittajan on ennen toiminnan aloittamista haettava rekisteröintiä valvontaviranomaiselta, jos tarkoituksena on valmistaa liikkeeseen laskemista varten, laskea liikkeeseen, käyttää rehuvalmisteiden valmistukseen liikkeeseen laskemista varten tai valmistaa omaa käyttöä varten rehuvalmisteita, joissa on maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädettäviä rehujen lisäaineita ja näistä valmistettuja tuotteita.

Rekisteröinnin edellytyksenä on, että toimiloille, tuotantolaitteistolle, henkilöstölle, tuotannolle, kuljetuksille, varastoinnille ja dokumentaatiolle asetettavat terveys- tai ympäristövaaran ehkäisemiseksi ja tuotteiden laadun varmentamiseksi tarpeelliset vähimmäisvaatimukset täytyvät.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella annetaan tarkempia säännöksiä rekisteröinnin edellytyksistä, rekisteröintihakemuksessa ilmoitettavista tiedoista ja hakemusmenettelys-

tä sen mukaan kuin eläinlääkintää, rehuvalmisteita ja rehualan toiminnan harjoittamista koskevat Euroopan yhteisön säännökset edellyttävät.

25 §

Valtuutetut tarkastajat ja näytteenottajat

Kasvintuotannon tarkastuskeskus käyttää valvontatehtävissä apunaan tehtävään kirjallisesti valtuuttamiaan tarkastajia ja näytteenottajia. Valtuutetut tarkastajat ja näytteenottajat toimivat virkavastuulla. Valtuutetun tarkastajan ja näytteenottajan esteellisyyteen sovelletaan, mitä hallintomenettelylain (598/1982) 10 §:ssä säädetään.

Jos valtuutettu tarkastaja tai näytteenottaja on estynyt suorittamasta tehtävänsä, kasvintuotannon tarkastuskeskus voi määrätä jonkun muun tilapäisesti suorittamaan hänen tehtäviään. Tilapäisesti määrättyyn henkilöön sovelletaan, mitä valtuutetusta tarkastajasta ja näytteenottajasta säädetään.

Valtuutetun tarkastajan ja näytteenottajan on tarkastusta tai näytteenottoa suorittaessaan kiinnitettävä huomiota siihen, että toiminnanharjoittaja voi esittää hänelle omat näkemyksensä äidinkielellään suomeksi, ruotsiksi tai saameksi. Jos toiminnanharjoittaja ei osaa kielilain (148/1922) mukaan käytettävää kieltä, tarkastajan tai näytteenottajan on huolehdittava siitä, että tarkastus tai näytteenotto toimitetaan huolehtimalla hallintomenettelylain 22 §:n mukaisesti tarvittavasta tulkitsemisestä tai kääntämisestä.

27 §

Tarkastus- ja tiedonsaantioikeus

Valvontaviranomaisilla sekä valtuutetuilla tarkastajilla ja näytteenottajilla on oikeus valvontaa varten tehdä tässä laissa mainittuja toimenpiteitä, päästä paikkoihin, joissa rehuvalmisteita ja niitä koskevia asiakirjoja käsitellään, käytetään tai säilytetään, tarkastaa kuljetusvälineitä, toiminnanharjoittajan kirjanpitoa ja 15 §:ssä tarkoitettua tiedostoa sekä ottaa maksutta tarpeellisia näytteitä rehuvalmisteista. Kotirauhan piirissä tarkastus tai näytteenotto saadaan toimittaa vain, jos on perusteltua syytä epäillä jonkun syyllistyneen

tämän lain 41 §:n 1 momentin 1—4 tai 7 kohdassa rangaistavaksi säädettyyn menettelyyn.

Euroopan yhteisön säännöksissä tarkoitettuilla komission tarkastajilla ja komission nimeämällä Euroopan unionin jäsenvaltioiden asiantuntijoilla on oikeus yhteistyössä valvontaviranomaisen kanssa osallistua 1 momentissa tarkoitettuihin tarkastuksiin.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella annetaan tarkempia säännöksiä näytteiden ottamisesta ja tutkimisesta sekä muusta tarkastus- ja valvontamenettelystä.

Valvontaviranomaisilla sekä valtuutetuilla tarkastajilla ja näytteenottajilla on oikeus saada tässä laissa tarkoitettua tarkastusta ja valvontaa varten tarpeelliset tiedot ja asiakirjat toiminnanharjoittajalta.

30 §

Liikkeeseen laskettujen ja Euroopan unionista tuotavien rehuvalmisteiden valvonta

Eläinperäisten rehuvalmisteiden liikkeeseen laskemiseen ja tuontiin muusta Euroopan unionin jäsenvaltiosta sovelletaan lisäksi, mitä eläintautilaissa (55/1980) tai sen nojalla säädetään.

31 §

Maahantuonti- ja maastavientivalvonta

Eläinperäisten rehuvalmisteiden maahan-

Helsingissä 16 päivänä maaliskuuta 2001

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

tuontiin ja maastavientiin sovelletaan lisäksi, mitä eläintautilaissa ja eläinlääkinnällisestä rajatarkastuksesta annetussa laissa (1192/1996) tai niiden nojalla säädetään.

36 a §

Hyväksytyn omavalvonnan peruuttaminen tai tarkistaminen

Valvontaviranomaisen tulee peruuttaa 16 §:n 3 momentissa tarkoitettu omavalvonnan hyväksyminen, jos toiminnassa ilmenee hyväksymisen kannalta vakavia puutteita tai poikkeamia, joita ei kohtuulliseksi katsottavassa määräajassa saada korjatuksi.

41 §

Rangaistussäännös

Joka tahallaan tai törkeästä huolimattomuudesta

4) laiminlyö noudattaa 16 §:ssä tai sen nojalla säädettyjä rehuvalmisteiden valmistusta, kuljetusta, varastointia tai omavalvontaa koskevia säännöksiä tai määräyksiä,

Tämä laki tulee voimaan 21 päivänä maaliskuuta 2001.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

N:o 229

Maa- ja metsätalousministeriön asetus**eläinproteiineista ja niitä sisältävistä rehuvalmisteista annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 16 päivänä maaliskuuta 2001

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti
muutetaan eläinproteiineista ja niitä sisältävistä rehuvalmisteista 21 päivänä joulukuuta 2000
 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (1239/2000) 3 § seuraavasti:

3 §

*Elintarviketuotannossa käytettäville eläimille
tarkoitettut rehuvalmisteet*

Eläinproteiineja ja niitä sisältäviä rehuvalmisteita, jotka on tarkoitettu elintarviketuotantoon käytettäville eläimille, ei saa valmistaa liikkeeseen laskemista ja omaa käyttöä varten, laskea liikkeeseen, tuoda maahan tai viedä maasta. Kielto ei kuitenkaan koske:

1) rehun lisäaineiden¹ valmistuksessa käytettävää gelatiinia, jos se on peräisin muusta eläimestä kuin märehitijästä; sekä

2) maitoa ja maitotuotteita.

Kalajauhoa, luusta erotettua dikalsiumfosfaattia sekä kalasta, höyhenistä, nahoista ja vuodista valmistettuja hydrolysoituja proteiineja sekä niitä sisältäviä rehuvalmisteita saa valmistaa liikkeeseen laskemista varten, laskea liikkeeseen, tuoda maahan tai viedä maasta, jos rehuvalmiste on tarkoitettu muille elintarviketuotantoon käytettäville eläimille kuin märehitijöille. Kalajauhon, dikalsiumfosfaatin ja hydrolysoitujen proteiinien valmis-

tuksesta säädetään erikseen eläinjätteen käsittelystä annetussa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa (1022/2000). Näitä rehuaineita sisältäviä rehuvalmisteita valmistavien toiminnanharjoittajien hyväksymismenettelystä säädetään erikseen rehualan toiminnanharjoittamisesta annetussa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa (maa- ja metsätalousministeriön määräyskoelma 20/2001).

Eläinproteiineja ja niitä sisältäviä rehuvalmisteita ei saa käyttää elintarviketuotannossa käytettävien eläinten ruokintaan edellä 1 momentissa säädettyjä poikkeuksia lukuun ottamatta. Kalajauhoa, luusta erotettua dikalsiumfosfaattia sekä kalasta, höyhenistä, nahoista ja vuodista valmistettuja hydrolysoituja proteiineja sekä niitä sisältäviä rehuvalmisteita saa käyttää elintarviketuotannossa käytettäville muille eläimille kuin märehitijöille.

Tämä asetus tulee voimaan 21 päivänä maaliskuuta 2001.

Helsingissä 16 päivänä maaliskuuta 2001

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*Ylitarkastaja *Kirsi Taipale*

¹ MMMp rehun lisäaineista (maa- ja metsätalousministeriön määräyskoelma 125/98)

N:o 230

Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus eräistä maa- ja metsätalousministeriön asetuksista

Annettu Helsingissä 16 päivänä maaliskuuta 2001

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 25 päivänä helmikuuta 2000 annetun lain (188/2000) 4 §:n nojalla:

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavat asetukset:

Asetuksen nimike	MMM:n määräys- kokoelman n:o	antopäivä	voimaan- tulopäivä
MMMa rehuseoksista annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen muuttamisesta ¹⁾	18/01	16.3.2001	21.3.2001
MMMa rehuaineista annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen muuttamisesta ¹⁾	19/01	16.3.2001	20.4.2001
MMMa rehualan toiminnanharjoittamisesta ²⁾	20/01	16.3.2001	21.3.2001
MMMa rehuvalmisteiden valvonnan järjestämisestä annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen 2 luvun kumoamisesta	27/01	16.3.2001	21.3.2001

Edellä mainitut asetukset on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön määräyskokoelmassa. Asetukset ovat saatavissa maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta, osoite (Mariankatu 23, Helsinki), PL 310, 00023 Valtioneuvosto, puhelin (09) 5765 111.

Helsingissä 16 päivänä maaliskuuta 2001

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Ylitarkastaja Kirsi Taipale

¹⁾ Komission päätös 2001/9/EY (32001D0009); EYVL N:o L 32, 5.1.2001, s. 2

Komission päätös 2001/165/EY (32001D0165); EYVL N:o L 58, 28.2.2001, s. 43

²⁾ Neuvoston direktiivi 95/69/EY (31995L0069); EYVL N:o L 332, 30.12.1995, s. 15

Neuvoston direktiivi 98/51/EY (31998L0051); EYVL N:o L 208, 24.7.1998, s. 43

Neuvoston direktiivi 99/20/EY (31999L0020); EYVL N:o L 80, 25.3.1999, s. 20

Komission päätös 2001/9/EY (32001D0009); EYVL N:o L 32, 5.1.2001, s. 2

N:o 231

Maa- ja metsätalousministeriön asetus
maaseudun kehittämishankkeisiin myönnettävän tuen kohdentamisesta vuonna 2001

Annettu Helsingissä 15 päivänä maaliskuuta 2001

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 12 päivänä maaliskuuta 1999 annetun maaseutuelinkeinojen rahoituslain (329/1999) 7 §:n sekä 64 §:n 2 ja 3 momentin nojalla, sellaisina kuin niistä ovat 64 §:n 2 ja 3 momentti laissa 44/2000:

1 luku

Yleiset määräykset

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään valtion vuoden 2001 talousarvion momentin 30.14.43, 30.14.61 ja 30.14.62 myöntämisvaltuuden ja määrärahan sekä maatilatalouden kehittämishastan vuoden 2001 käyttösuunnitelmassa osoitettujen varojen käyttämisestä myönnettäessä ja maksettaessa tukea 2 momentin mukaisiin tarkoituksiin.

Tätä asetusta sovelletaan myönnettäessä tukea maaseutuelinkeinojen rahoituslain (329/1999), jäljempänä *rahoituslaki*:

1) 10 §:n 1 momentin 3 ja 5 kohdassa sekä 13, 15 ja 16 §:ssä tarkoitettuihin maaseudun tutkimus- ja kehittämishankkeisiin;

2) 65 §:n 1 momentin 7 kohdassa ja 2

momentissa tarkoitettuihin maatilatalouden tutkimus- ja selvityshankkeisiin; sekä

3) 14 §:ssä tarkoitettujen toimintaryhmien toimintaan.

Tätä asetusta ei sovelleta rahoituslain mukaista elinkeinotoimintaa harjoittavalle yrittäjälle tai yritykselle yritystoimintaa varten myönnettävään tukeen eikä toimintaan tai toimenpiteeseen, jonka pääasiallinen tarkoitus on hyödyttää yhtä ja vain vähäisessä määrin useampaa yksityistä elinkeinonharjoittajaa tai yritystä.

Milloin valtion talousarviossa olevan valtuuden perusteella osoitetaan 1 momentissa tarkoitettuja varoja valtiolle taikka sen virastolle tai laitokselle, sovelletaan osarahoitettavan tuen valtion rahoitusosuuteen sekä kokonaan valtion talousarviosta tai maatilatalouden kehittämishastasta toteutettavaan rahoitukseen, mitä tässä asetuksessa tuesta säädetään. Ellei EY:n lainsäädännössä taikka lailla toisin säädetä, sovelletaan tällöin lisäksi, mitä valtion talousarvioon tai talousarvion

ulkopuoliseen rahastoon otettujen varojen käyttämisestä säädetään tai lain nojalla määrätään.

Rahoitettaessa muiden julkisyhteisöjen kuin kunnallisten julkisyhteisöjen kehittämis- tai tutkimushankkeita tulee päätöksen sisältää samat ehdot kuin myönnettäessä tukea muille tässä asetuksessa tarkoitetuille tuensaajille.

2 §

Voimassaolo

Tämä asetus on voimassa 31 päivään joulukuuta 2001 asti. Edellä sanotun määräjän estämättä tämän asetuksen säännöksiä sovelletaan tukea maksettaessa ja muussa tukijärjestelmän toimeenpanossa tukeen, joka on myönnetty tämän asetuksen nojalla.

3 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *EY:n maaseudun kehittämisasetuksella* Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 1257/1999;

2) *valtioneuvoston asetuksella* maaseudun kehittämisestä annettua valtioneuvoston asetusta (609/2000);

3) *tavoite 1 -alueella* aluetta, jota koskee rakennerahastojen kansallisesta hallinnoinnista annetun lain (1353/1999) 4 §:n 9 kohdassa tarkoitettu tavoite 1 -ohjelma;

4) *alueellisella maaseudun kehittämisohjelmalla* rahoituslain 8 a §:n 2 momentissa tarkoitettua ohjelmaa;

5) *INTERREG-ohjelmalla* rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999, jäljempänä *rakennerahastojen yleisasetus*, 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua yhteisöaloiteohjelmaa;

6) *LEADER+ -ohjelmalla* rakennerahastojen yleisasetuksen 21 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua yhteisöaloiteohjelmaa;

7) *maakunnan yhteistyöasiakirjalla* rakennerahasto-ohjelmien kansallisesta hallinnoin-

nista annetun lain 21 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettua asiakirjaa;

8) *osarahoitettavalla tuella* tukea, jonka rahoittamiseen Euroopan yhteisö (EY) osallistuu EMOTR:n tukiosaston tai EY:n rakennerahastojen varoin;

9) *kansallisella tuella* tukea, joka rahoitetaan 1 §:n 1 momentissa tarkoitettua valtion talousarvion määrärahasta tai maatilatalouden kehittämisrahastosta ja joka jää kokonaan valtion lopulliseksi menoksi;

10) *maatalouteen liittyvällä tutkimuksella ja kehittämisellä* sellaista tutkimusta ja kehittämistä, jonka kohteena on perustamissopimuksen liitteen I mukaisten tuotteiden tuotanto tai sellainen sanottujen tuotteiden jalostus tai markkinointi, jossa tuote säilyy liitteen I mukaisena tuotteena siten, kuin maatalousalalla myönnettävää valtiontukea koskevien yhteisön suuntaviivojen (1999/C 29/0002) 4.3.3 kohdassa tarkoitetaan;

11) *metsätaloudella* metsien taloudellista, ekologista ja yhteiskunnallista merkitystä parantavia toimenpiteitä ennen puun kaukokuljetusta;

12) *talkootyöllä* vastikkeetta kehittämishankkeen hyväksi tehtyä vapaaehtoistyötä.

4 §

Rahoitus

Jollei jäljempänä tässä asetuksessa toisin säädetä, tätä asetusta sovelletaan sekä kansalliseen tukeen että osarahoitettavan tuen osarahoitusosuuteen ja kansalliseen osuuteen.

Osarahoitettavaan tukeen sovelletaan lisäksi, mitä rakennerahastojen yleisasetuksessa, EY:n maaseudun kehittämisasetuksessa sekä niiden nojalla tai niitä täydentäen yhteisön lainsäädännössä säädetään tai sen nojalla määrätään. Säädösten ja määräysten lisäksi tukea myönnettäessä on otettava huomioon, mitä siinä tavoite 1 -ohjelmassa ja sen täydennysosassa, alueellisessa maaseudun kehittämisohjelmassa tai asianomaisessa yhteisöaloiteohjelmassa, jonka rahoituskehiksestä yhteisön rahoitusosuus on tarkoitettu myöntää, tuen kohdentamisesta ja tuen määrästä kyseisellä alueella on sovittu tai maakunnan yhteistyöasiakirjassa varojen suuntaamisesta päätetty.

2 luku

Yritystoimintaa palvelevat kehittämissankkeet

5 §

Maataloutta koskevien tutkimus- ja kehittämishankkeiden tuensaajat

Tukea voidaan myöntää:

1) kunnalle, kuntayhtymälle tai niiden laitokselle, yhtiölle tai säätiölle taikka muulle julkisoikeudelliselle yhteisölle;

2) yliopistolle, korkeakoululle tai muulle julkiselle tutkimuslaitokselle tai säätiölle;

3) yksityisoikeudelliselle yhteisölle tai säätiölle, joka toimialallaan toteuttaa maataloutta koskevia kehittämishankkeita;

4) yritystoimintaa harjoittavalle yksityisoikeudelliselle yhteisölle sen omaa liiketoimintaa varten toteutettavaan 8 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaiseen kehittämishankkeeseen, jolla on laajaa merkitystä muille samalla alalla toimiville yrityksille tai elinkeinonharjoittajille;

5) luonnolliselle henkilölle 3 ja 4 kohdan mukaiseen tarkoitukseen.

Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että hakijalla on riittävä kokemus ja ammattitaito sekä taloudelliset edellytykset kehittämishankkeen asianmukaiseen toteuttamiseen.

6 §

Muuta yritystoimintaa koskevien kehittämishankkeiden tuen saajat

Tukea voidaan myöntää:

1) kunnalle, kuntayhtymälle tai niiden laitokselle, yhtiölle tai säätiölle taikka muulle julkisoikeudelliselle yhteisölle;

2) yliopistolle, korkeakoululle tai muulle julkiselle tutkimuslaitokselle tai säätiölle;

3) yksityisoikeudelliselle yhteisölle tai säätiölle, joka toimialallaan toteuttaa yritystoimintaa koskevia kehittämishankkeita;

4) luonnolliselle henkilölle.

Mitä 5 §:n 2 momentissa säädetään, noudatetaan soveltuvin osin 1 momentissa tarkoitettuihin tuensajiin.

7 §

Koulutusta koskevien kehittämishankkeiden tuensaajat

Tukea voidaan myöntää:

1) 5 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettulle tuensajalle;

2) yksityis- tai julkisoikeudelliselle yhteisölle tai säätiölle taikka luonnolliselle henkilölle, joka järjestää maa- tai metsätaloutta koskevaa EY:n maaseudun kehittämisasetuksen 9 artiklassa tarkoitettua koulutusta.

Edellä 1 momentissa tarkoitetuille tuensajille voidaan myöntää tukea 9 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettuihin kehittämishankkeisiin. Tukea voidaan myöntää 9 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettuihin kehittämishankkeisiin vain 1 momentissa tarkoitetuille tuensajille.

Mitä 5 §:n 2 momentissa säädetään, noudatetaan soveltuvin osin 1 momentissa tarkoitettuihin tuensajiin.

8 §

Yritystoimintaa koskevat tukikelpoiset kehittämishankkeet

Tukea voidaan myöntää:

1) valtioneuvoston asetuksen 52 §:n 2 momentin 2 kohdassa tarkoitettuihin tutkimuksiin ja selvityksiin, jotka koskevat maataloussektoria kokonaisuudessaan, jotakin maatalouden tuotantosuuntaa tai -tapaa tai metsätaloutta, taikka alueen tai paikkakunnan maa- tai metsätaloutta koskevaan sellaiseen kehittämishankkeeseen, jolla voidaan nostaa tuottavuutta, parantaa tulotasoa, vähentää kustannuksia tai edistää ympäristönsuojelua, eläinten hyvinvointia taikka parantaa hygieniaolosuhteita;

2) sellaisiin valtioneuvoston asetuksen 52 §:n 2 momentin 3 kohdassa ja 53 §:n 1 momentissa tarkoitettuihin muuta kuin maa- ja metsätaloutta koskeviin julkisiin tutkimus- tai kehittämishankkeisiin, joiden tavoitteena on selvittää, arvioida tai kehittää yritystoiminnan yleisiä toimiala- tai tuotantosuunta-kohtaisia, alueellisia tai paikkakunta-kohtaisia toimintaedellytyksiä.

Tukea 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettuihin

tuihin kehittämishankkeisiin ei myönnetä siltä osin kuin kehittämishankkeeseen sisältyvillä toimenpiteillä on välittömästi hyödytetty kehittämishankkeeseen osallistuvia tai sen kohteena olevia yrityksiä sellaisilla palveluilla tai muilla toimilla, jotka edistävät yksittäisten yritysten tuotekehittelyä tai markkinointia.

9 §

Koulutusta koskevat kehittämishankkeet

Edellä 8 §:ssä säädetyn lisäksi tukea koulutuksen järjestämiseen voidaan myöntää:

1) EY:n maaseudun kehittämisasetuksen 9 artiklassa tarkoitettuun maataloutta tai metsätaloutta koskevaan ammatilliseen koulutukseen, joka täydentää käytännön kokemusta ja säännönmukaista oppivelvollisuuteen perustuvaa koulutusta, keskiasteen tutkintoa taikka yliopisto- tai korkeakoulututkintoa olematta osa sanottuun koulutukseen kuuluvaa perus- tai jatkokoulutustutkintoa;

2) muuhun ammatilliseen jatko- tai täydennyskoulutukseen, joka antaa yleisiä valmiuksia ammatissa tai elinkeinossa toimimiseen ja jonka tavoitteena on maaseutuelinkeinojen monipuolistaminen sekä asiantuntijapalveluiden kehittäminen.

Edellä 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettuun koulutukseen voidaan myöntää tukea vain EMOTR:n varoin osarahoitettavana. Tukea voidaan myöntää koulutukseen, jonka tavoitteena on kehittää ammattitaitoa, kohottaa toiminnan ja tuotteiden laatua, parantaa liiketaloudellista osaamista sekä edistää ympäristöä, eläinten hyvinvointia ja hygieniää koskevien vaatimusten huomioon ottamista yrityksen toiminnassa. Tukea ei myönnetä sellaiseen 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettuun koulutukseen, joka on tarkoitettu valmentamaan keskiasteen näyttötutkintoon.

Tukea 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettuun koulutukseen voidaan myöntää vain, jos koulutusta ei pidetä koulutukseen myönnettävää tukea koskevien yhteisön puiteiden (98/C 334/10) 14 ja 15 kohdan mukaisesti arvioiden perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna valtiontukena.

Tukea voidaan myöntää vähintään 20 opituntia käsittävän koulutuksen järjestämiseen. Oppituntien tulee kestää vähintään 45

minuuttia. Koulutus voidaan antaa yhdessä tai useammassa jaksossa. Tuettu opintokokonaisuus voi yhteensä kestää enintään 30 opintoviikkoa.

Koulutus voi käsittää myös 1 momentissa tarkoitettua koulutusta antavien henkilöiden koulutuksen.

3 luku

Tutkimushankkeet

10 §

Tutkimushankkeen tuensaajat

Valtioneuvoston asetuksen 65 §:n 1 momentissa tarkoitettuun tutkimukseen tukea voidaan myöntää:

1) 5 §:ssä tarkoitetuille tuen saajille;
2) yksityisoikeudelliselle yhteisölle tai säätiölle, jonka toimialaan kuuluu rakennussuunnittelu, 11 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettujen suunnitelmien tekemiseen;
3) maatalousoikeudellista tutkimusta harjoittavalle julkisyhteisölle tai aatteelliselle yhdistykselle, jos kysymys on kongressin järjestämisestä.

Valtioneuvoston asetuksen 65 §:n 2 momentissa tarkoitettuun tutkimukseen tukea voidaan myöntää 6 §:ssä tarkoitetuille tuen saajille.

11 §

Tukikelpoiset tutkimushankkeet

Valtioneuvoston asetuksen 65 §:n 1 momentissa tarkoitettua tukea voidaan myöntää:

1) 8 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettuja seikkoja koskevaan tutkimukseen;
2) kilpailu- ja koerakennustoiminnassa maatalojen rakennusten suunnittelukustannuksiin, suunnitelmien lunastamiseen ja lunastettujen suunnitelmien julkaisemiseen;
3) maatalousoikeudellisen kongressin järjestämiseen; ja

4) alueiden kehittämisestä annetun asetuksen (1315/1993) 7 §:ssä tarkoitettua osaamiskeskusohjelman toteuttamiseen.

Valtioneuvoston asetuksen 65 §:n 2 momentissa tarkoitettua tukea voidaan myöntää:

1) 8 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettuja seikkoja koskevaan tutkimukseen;

2) selvityksiin, joiden avulla voidaan arvioida maaseudun sosiaalista, taloudellista tai yhteiskunnallista tilannetta tai kehitystä.

Mitä 8 §:n 2 momentissa säädetään, noudatetaan soveltuvin osin 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettuihin tutkimuksiin.

4 luku

Yleiset kehittämishankkeet

12 §

Tuen saajat

Tukea voidaan myöntää:

1) kunnalle tai kuntayhtymälle tai tällaisen yhteisön laitokselle, yhtiölle tai säätiölle taikka muulle julkisoikeudelliselle yhteisölle;

2) yliopistolle, korkeakoululle tai muulle julkiselle tutkimuslaitokselle tai säätiölle;

3) seurakunnalle tai seurakuntayhtymälle;

4) sellaiselle yksityisoikeudelliselle rekisteröidylle yhdistykselle, osuuskunnalle tai säätiölle, jonka toimialaan kuuluu kylä-, asukas- tai yhteistoiminta;

5) sellaiselle yksityisoikeudelliselle yhteisölle tai säätiölle, jonka toimialana on toteuttaa rahoituslain 15 §:ssä tarkoitettuja vesivarahankkeita tai vastata usean eri omistajalle kuuluvan kiinteistön vesihuollosta.

13 §

Tuettavat kohteet

Tukea voidaan myöntää rahoituslain 13 §:ssä tarkoitettuihin hankkeisiin, jotka eivät ole tuloa tuottavia.

Tukea voidaan myöntää:

1) kyläyhteisön yhteisen toiminnan edistämiseen kuten yhteisten tai kyläyhteisön yhteisessä käytössä olevien tilojen tai alueiden perustamiseen, kunnostamiseen ja laajentamiseen;

2) yhteisen tai yhteisessä käytössä olevan tilan tai alueen varustamiseen sellaisin tarvikkein ja välinein, joiden avulla niitä voidaan käyttää yhteisissä tilaisuuksissa, yhteydenpitoon tai virkistymiseen;

3) sellaiseen kylän tai sen osan asuin ympäristön laadun parantamiseen, mikä koskee useaa perhettä;

4) paikalliskulttuurin edistämiseen;

5) kylän tai paikallisyhteisön vireyden ja toiminnallisuuden edistämiseen ja siinä tarvittavien valmiuksien hankintaan;

6) kylän kehittämis- tai maisemanhoitosuunnitelman laatimiseen ja toteuttamiseen;

7) muuhun 1—6 kohdassa tarkoitettuun toimintaan verrattavaan kylän tai sen osan asukkaiden yleistä hyvinvointia palvelevaan toimenpiteeseen.

Tukea ei kuitenkaan myönnetä kehittämishankkeisiin sisältyviin sellaisiin kustannuksiin, jotka aiheutuvat julkisen yhteisön lakisääteisen perustehtävän hoitamisesta.

14 §

Vesivarahankkeet

Myönnettäessä tukea valtioneuvoston asetuksen 1 §:ssä tarkoitettuun vesihuoltohankkeeseen sekä muihin rahoituslain 15 §:n tarkoittamiin vesivarahankkeisiin on soveltuvin osin noudatettava, mitä 13 §:ssä säädetään.

5 luku

Paikalliset toimintaryhmät

15 §

Tuen saaja

Tukea voidaan myöntää rahoituslain 3 §:n 1 momentin 10 kohdassa tarkoitettulle paikalliselle toimintaryhmälle, joka toteuttaa muuta ohjelmaa kuin LEADER+ -yhteisöaloiteohjelmaa.

16 §

Tuettavat kohteet

Toimintaryhmän hallintoa varten voidaan myöntää tukea kustannuksiin, jotka johtuvat toimintaryhmän hyväksytyn toimintaohjelman toteuttamiseen kuuluvista tehtävistä.

6 luku

Tukikelpoiset kustannukset

17 §

Kustannusten vaikuttavuus

Tukikelpoisia voivat olla vain sellaiset 18—22 §:ssä tarkoitetut kustannukset, joilla on olennainen yhteys kehittämishankkeen toteuttamiseen.

18 §

Palkkakustannukset

Valtioneuvoston asetuksen 55 §:n 1 momentin 1 ja 4—6 kohdassa tarkoitettuna tukikelpoisena palkkakustannuksena hyväksyttävänä määränä pidetään sitä kunta-alan palkkaluokkaa, jota kehittämishankkeen toteuttamisalueen kunnissa yleisesti käytetään vastaavassa tehtävässä. Palkkaluokkaan perustuvaa hyväksyttävän palkan määrää voidaan alentaa tai korottaa enintään 20 prosentilla henkilön koulutuksen, kokemuksen ja tehtävän vastuullisuuden perusteella.

Jos työsuhte kestää vain osan vuotta tai työ kehittämishankkeen hyväksi on osa-aikaista, kehittämishankkeen kustannukseksi lasketaan enintään se osuus kirjanpitoon kirjattavista palkkamenoista, joka tuntikirjanpidon mukaan hyväksytään kehittämishanketta koskeksi työksi.

Jos työsuhte kestää vähintään vuoden, tuen myöntämisen edellytyksenä on, että toimi on ollut julkisesti haettavissa ja ilmoitus siitä on julkaistu paikkakunnalla yleisesti leviävässä sanomalehdessä. Jos kysymys on laajasta kehittämis- tai tutkimushankkeesta tai sellaisesta hankkeesta, joka toteutetaan useamman kuin yhden työvoima- ja elinkeinokeskuksen alueella, ilmoitus on julkaistava myös alueellisesti ja tarvittaessa valtakunnallisesti leviävässä sanomalehdessä.

Valtioneuvoston asetuksen 65 §:n 5 momentissa tarkoitettuna palkkakustannuksen hyväksyttävänä enimmäismääränä pidetään soveltuvin osin vastaavassa tutkimustyössä käytettyä palkkatasoa. Jos hakija työskentelee muussa tutkimusta harjoittavassa yhteisössä,

palkkakustannuksen hyväksyttävänä enimmäismääränä pidetään kuitenkin kyseisessä yhteisössä vastaavasta työstä maksettua palkkaa.

19 §

Asiantuntijapalkkiot

Asiantuntijan palkkion hyväksyttävänä määränä kokopäiväisestä tehtävästä pidetään määrää, joka voi olla 170 eurosta 1 000 euroon päivältä sen mukaan, millainen koulutus, kokemus tai muu perehtyneisyys neuvonnassa tai koulutuksessa asiantuntijalla on tuettavaan neuvontatehtävään tai koulutukseen. Enimmäismäärää voidaan korottaa enintään 20 prosentilla, jos asiantuntijatehtävä on edellyttänyt tavanomaista huomattavasti pitempää perehtymistä asiaan tai asiantuntijalla on hyväksyttävästä syystä ollut tavanomaista huomattavasti enemmän kustannuksia tehtävän suorittamisesta tai koulutuksen järjestämisestä.

20 §

Käyttöomaisuus- ja materiaalikustannukset

Tukikelpoisina hyväksyttävinä kustannuksina voidaan pitää:

1) valtioneuvoston asetuksen 55 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettuja kehittämishankkeen laajuuteen nähden kohtuullisia menoja, jotka johtuvat tuen saajan toimitilan käytöstä kuten sähkön ja veden hankkimisesta ja siivouksesta siltä osin, kuin menot aiheutuvat kehittämishankkeesta tai kehittämishanke lisää tuen saajan vastaavia tavanomaisia menoja, sekä postituksesta ja puhelimen, sähköisen viestintävälineen, kopiokoneen ja muiden vastaavien välineiden käytöstä aiheutuneita ylimääräisiä menoja;

2) tuen saajan valtioneuvoston asetuksen 55 §:n 1 momentin 3 kohdan mukaiseen tarkoitukseen käyttämien tilojen vuokraa, joka ei ylitä paikkakunnan tavanomaista vuokratasoa;

3) valtioneuvoston asetuksen 55 §:n 1 momentin 3 kohdan mukaisesti tuen saajalle aiheutuneita kohtuullisia hankinta- ja käyttömenoja

a) koulutuksen tai muun kehittämishankkeen valmisteluun ja toteuttamiseen käytetyn materiaalin hankinnasta, jollei materiaali ole laadultaan sellaista, joka tuen saajan olisi joka tapauksessa hankittava tavanomaista toimintaansa varten;

b) koulutustilaisuudessa osallistujille jaettavan materiaalin hankinnasta; ja

c) kehittämishankkeen valmistelua ja toteuttamista varten hankittujen sellaisten välttämättömien välineiden, tarvikkeiden ja raaka-aineiden hankinnasta, siltä osin kuin niitä käytetään kehittämishankkeen toteuttamiseen.

Edellä 1 momentin c kohdassa tarkoitettuina hyväksyttävänä välinehankintoina ei pidetä tietokoneiden, puhelimien, muiden vastaavien viestintävälineiden, toimistokalusteiden eikä tuotantotoiminnassa tarvittavan käyttöomaisuuden hankintaa. Niiden hankintaan sovelletaan, mitä 21 §:ssä investoinnista säädetään.

21 §

Investointikustannukset

Rakennusinvestoinnin hyväksyttäviin kustannuksiin sovelletaan, mitä valtioneuvoston asetuksen 34 §:n 2 momentissa säädetään.

Vesihuoltohankkeita tuettaessa noudatetaan hyväksyttäviin kustannuksiin soveltuvin osin, mitä yhdyskuntien vesihuoltotoimenpiteiden avustamisesta annetussa laissa (56/1980) tai sen nojalla säädetään.

Irtaimen käyttöomaisuuden hankintaan tukea voidaan myöntää vain, jos omaisuuden hankintameno voidaan pääosin kirjanpidossa poistaa hankkeen toteutusaikana tai omaisuus myydään käypään hintaan kehittämishankkeen päätyttyä ja siitä saadut varat tuloutetaan kehittämishankkeen tuloiksi. Jollei omaisuutta myydä kehittämishankkeen päätyttyä, hyväksyttävä hankintakustannus ei voi ylittää kirjanpidossa poistetun hankintamenon osuutta.

Tukea kiinteistön hankintaan ei myönnetä, jos kiinteistön hankintahinta ylittää kiinteistön käyvän arvon siihen tarkoitukseen hankittuna, jossa sitä kehittämishankkeessa aiotaan käyttää. Mitä edellä 2 momentissa hyväksyttävästä hankintahinnasta säädetään,

noudatetaan soveltuvin osin kiinteistön hankintaan.

22 §

Toimintaryhmän hallintomenot

Tukikelpoisia paikallisen toimintaryhmän kustannuksia ovat:

- 1) toimitilan vuokra;
- 2) sellaiset toimitilaan liittyvät tavanomaiset kustannukset, jotka eivät sisälly vuokraan;
- 3) toimintaryhmän työntekijän palkka ja palkkaan liittyvät sivukulut;
- 4) postituksesta, puhelusta, tietoverkkojen käytöstä ja muusta viestinnästä johtuvat kustannukset;
- 5) kokousjärjestelyistä ja -palkkioista aiheutuneet kustannukset, kuitenkin enintään siten kuin komitean kokouspalkkioista annetussa valtiovaraministeriön päätöksessä (666/1991) säädetään;
- 6) toimintaryhmätyöskentelyyn liittyvien erityistaitojen hankkimisesta johtuvat kustannukset;

7) toimintaryhmän hyväksytyn kehittämissuunnitelman toteuttamisen ja toimintaryhmän toiminnan kannalta tarpeellisten ostopalvelujen hankinta ja asiantuntijan palkkiot;

8) toimitilan tarpeellisten toimistokalusteiden ensihankinta, mukaan lukien tavanomainen toimistotietokone, puhelin ja telekopiolaitte tai niitä vastaavat viestintävälineet, sekä välttämättömät korvaushankinnat;

9) tavanomaisten toimisto- ja toimintaryhmätyössä tarvittavien tietokoneohjelmien hankinta- ja päivittämiskustannukset;

10) toimintaryhmän työhön liittyvät toimistotarvikkeet;

11) toiminnan edellyttämät välttämättömät matkakustannukset, kuitenkin enintään määrä, joka matkan suorittamisen aikana voimassa olevan valtion matkustussäännön mukaan voidaan korvata.

Tukikelpoisia kustannuksia eivät ole toimistotyössä tarvittavien perustaitojen kuten kirjanpito- ja tietojenkäsittelytaidon, peruskielitaidon ja muun vastaavan osaamisen hankkimisesta aiheutuvat kustannukset.

Mitä 20 §:n 2 momentissa sekä 21 §:n 3 ja 4 momentissa säädetään, sovelletaan 1 mo-

mentissa tarkoitettuihin käyttöomaisuushankintoihin.

23 §

Teknisen avun hyväksyttävät kustannukset

Valtioneuvoston asetuksen 58 §:ssä tarkoitettua teknistä apua voidaan myöntää kustannuksiin, jotka aiheutuvat:

1) sellaisten henkilöiden palkoista sivukuluihin, jotka työsuhteessa työvoima- ja elinkeinokeskukseen tai maa- ja metsätalousministeriöön edistävät ohjelmista rahoitettavien hankkeiden käynnistymistä tai toteuttamista taikka osallistuvat ohjelmista rahoitettavien hankkeiden toteuttamisesta aiheutuvaan muuhun työhön kuin hallintotehtäviin;

2) sellaisten muiden henkilöiden kuin vakinaisten virkamiesten palkoista sivukuluihin, jotka työvoima- ja elinkeinokeskuksessa tai maa- ja metsätalousministeriössä osallistuvat ohjelmien toteuttamiseen;

3) alueellisen maaseudun kehittämisohjelman sekä tavoite 1- ohjelmien tiedottamisesta, tiedotusmateriaalin valmistamisesta ja tiedotussopimuksista samoin kuin vastaavista yhteisöaloiteohjelmaan liittyvistä maa- ja metsätalousministeriön kustannuksista;

4) edellä 3 kohdassa tarkoitettujen ohjelmien toimeenpanoa koskevasta hallinnon järjestämisestä muille ohjelmatyöhön osallistuville järjestettävistä koulutus- ja tiedotustilaisuuksista;

5) työvoima- ja elinkeinokeskusten sekä maa- ja metsätalousministeriön henkilöstön ohjelmien toimeenpanoa koskevasta koulutuksesta;

6) edellä 3 kohdassa tarkoitettujen ohjelmien toteuttamiseen liittyvien tietojärjestelmien hankinnasta ja kehittämisestä;

7) edellä 3 kohdassa tarkoitettujen ohjelmien keskinäisestä yhteensovittamisesta, seurannasta ja arvioinnista;

8) edellä 3 kohdassa tarkoitettujen ohjelmien toteuttamisessa tarvittavien toimistovälineiden hankinnasta mukaan lukien tarvittavien tietokoneiden ja viestintävälineiden hankinta;

9) ohjelmien toteuttamiseen liittyvistä matkoista;

10) ohjelman toimeenpanoa edistävistä selvityshankkeista ja rakennerahastojen yleisasetuksen 22 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisista innovatiivisista toimenpiteistä valtioneuvoston asetuksen 55 ja 56 §:n mukaisesti.

Myönnettäessä tukea 1 momentin 10 kohdassa tarkoitettuihin hankkeisiin ja toimenpiteisiin on lisäksi otettavat huomioon, mitä 3 ja 4 luvussa säädetään tuettavasta toiminnasta.

7 luku

Eräät tukikelpoisuuden rajoitukset

24 §

Tukikelpoisuuden rajoitukset

Kustannukset eivät ole tukikelpoisia siltä osin kuin ne aiheutuvat tuen saajan muusta toiminnasta kuin kehittämishankkeen toteuttamisesta.

Valtioneuvoston asetuksen 55 §:n 2 momentissa tarkoitettua selvitystä annettaessa kunkin kustannuserän perusteena tulee olla kirjanpitoon viety tosite ja, jos meno jakautuu sekä kehittämishankkeen kustannukseksi että muun toiminnan kustannukseksi, kirjallinen perustelu kustannuserittelylle. Kustannusperusteeksi ei hyväksytä laskelmaa, jossa palkkojen perusteella lasketaan muiden kustannusten osuus kustannuksista.

25 §

Julkiset hankinnat ja kilpailuttaminen

Toimenpiteeseen, joka täyttää julkisista hankinnoista annetun lain (1505/1992) 2 §:n 1 momentin 5 kohdassa säädetty edellytykset, on kynnysarvot ylittävistä hankinnoista pyydettyjä tarjouksia siten, kuin sanotussa laissa ja sen nojalla annetuissa asetuksissa säädetään.

Julkisena hankintana ei pidetä palvelusopimusta, joka hyväksytään tukipäätöksen yhteydessä ja jossa kustannukset hinnoitellaan tuotantokustannusten mukaisiksi.

Toimenpiteeseen, jonka kustannukset ovat 1 momentissa tarkoitettujen kynnysarvoja

pienemmät, on pyydettävä tarkoituksenmukaisella tavalla tarjouksia niin, että kustannusten hyväksyttävä taso paikkakunnalla tai alueella voidaan luotettavasti todeta.

26 §

Välikirja

Hankittaessa kone tai laite siten, että osa kauppahintaa kuitataan antamalla vastineeksi käytetty kone tai laite, tukikelpoiseksi kustannukseksi katsotaan vain hankitun koneen tai laitteen hankintahinnan ja luovutetun koneen tai laitteen hinnan välinen erotus.

27 §

Tuen ulkopuolelle jäävät kustannukset

Tukea ei myönnetä seuraaviin kustannuksiin tai kustannusosuuksiin:

1) arvonlisäveron osuuteen muuten hyväksyttävistä kustannuksista, ellei tuen hakija esitä hyväksyttävää selvitystä verottajalta siitä, ettei kyseiseen toimintaan liittyvistä kustannuksista ole mahdollista saada arvonlisäveron palautusta;

2) tuen saajan tavanomaiseen toimintaan tai edunsaajien liiketoiminnan harjoittamiseen liittyvästä kestitsemisestä aiheutuviin kustannuksiin;

3) muihin toimintakustannuksiin, jotka aiheutuvat tuen saajan tavanomaisen toiminnan harjoittamisesta.

Arvonlisäverovelvollisuuden muuttuminen kehittämishankkeen toteutusaikana ei lisää myönnetyn tuen enimmäismäärää.

28 §

Vastikkeetta hankkeen hyväksi tehty työ

Talkootyönä voidaan ottaa huomioon vain sellainen työ, jota perinteisesti on asianomaisessa yhteisössä toteutettu talkoilla, kuten yhteisten tilojen ja alueiden raivaaminen, rakentaminen ja kunnostus. Talkootyö voi liittyä ainoastaan 4 luvussa tarkoitettuihin kehittämishankkeisiin.

Talkootyönä ei pidetä kehittämishankkeen suunnittelua, johtamista tai sen hallintoon tai

kokouksiin osallistumista eikä ohjausryhmän toimintaan tai kokouksiin osallistumista. Talkootyönä otetaan huomioon vain vähintään 14 vuotiaan henkilön sellainen työpanos, joka on toteutettu asianomaista henkilöä koskevien työlaeinsäädännön rajoitusten mukaisesti.

Maksettaessa ja valvottaessa myönnettyä tukea pidetään oman talkootyön arvona enintään 8,50 euroa tunnilta tavanomaisessa työssä ja enintään 13,50 euroa tunnilta, jos talkootyöntekijällä on koulutus tai pitkäaikainen työkokemus kyseistä työtä koskevalta alalta. Alle 18 vuotiaan henkilön talkootyön arvona pidetään kuitenkin enintään 5,50 euroa tunnilta. Jos talkootyön tekijä käyttää samalla korvausta saamatta traktoria tai muuta vastaavaa työkonetta, talkootyön arvona pidetään enintään 25 euroa tunnilta. Kaivinkonetta tai vastaavaa konetta käytettäessä talkootyön arvona voidaan pitää enintään 34 euroa tunnilta.

Tutkimus- tai muun hankkeen hyväksi muutoin kuin talkootyönä vastikkeetta tehdyn ammattityön arvo otetaan huomioon enintään palvelun luovuttajalle aiheutuneiden kustannusten tai vastaavasta työstä maksettavan palkan mukaisesti.

Työn osuus otetaan huomioon vain, jos siitä on hyväksyttävä tuntikirjanpito.

29 §

Vastikkeetta luovutettujen tuotantopanosten arvo

Luovutettaessa vastikkeetta kehittämiss-hankkeen toteuttamiseksi puutavaraa otetaan puutavaran raakapuuarvona huomioon kyseisellä alueella yleisesti sovelletut puun kanto-hinnat. Puutavaran arvo voidaan ottaa huomioon vain, jos ulkopuolinen henkilö, jolla on riittävä ammattitaito, on antanut todistuksen sen määrästä. Jos luovutettua puutavaraa on työstetty sahaamalla tai höyläämällä, kyseisen puun arvona pidetään vastaavan puutavaran hankintahintaa, jolla puutavara tavanomaisin ehdoin alueella on yleisesti saatavissa. Saha-tun tai höylätyn puutavaran määrästä on oltava vastaava todistus kuin raakapuun mää-rästä.

Oman toimitilan tai muun vastaavan tilan

käytön kustannuksena voidaan ottaa huomioon kehittämishankkeen toteuttamiseen kyseisessä tilassa tarvittu aika. Hyväksyttävä kustannus ei saa ylittää tilan käypää vuokraa vastaavaa osuutta toimitilan käyttökustannuksista pääomakustannukset mukaan lukien.

Muiden omien tuotantopanosten käytöstä on esitettävä tosite tuotantopanoksen hankintahinnasta, josta hyväksyttäväksi kustannukseksi voidaan laskea enintään tuotantopanoksen käyttöä vastaava osuus sen hankintahinnasta mahdollinen ikälennus huomioon ottaen.

30 §

Matkakustannukset

Kehittämishankkeeseen sisältyvä matka on tukikelpoinen vain, jos matkakustannukset ovat sisältyneet hakemukseen ja hyväksytyyn hankesuunnitelmaan.

Matkakustannukset ovat hyväksyttäviä kustannuksia vain, jos ne liittyvät kehittämishankkeen käytännön toimeenpanoon tai jos matkan avulla voidaan saada sellaista kehittämishankkeelle välttämätöntä tietoa, jota ei muutoin ole saatavissa.

Ulkomaanmatka voidaan hyväksyä tukikelpoiseksi vain, jos sen tueksi esitetään erityisen painavia syitä.

8 luku

Tuen muoto ja määrä

31 §

Tuen muoto

Tuki myönnetään avustuksena. Tekninen apu voidaan kuitenkin käyttää ilman avustuspäätöstä työvoima- ja elinkeinokeskuksen tai maa- ja metsätalousministeriön kustannuksiin asianmukaisesti hyväksytyn käyttösuunnitelman perusteella.

32 §

Rahoitus

Tuki 2 ja 4 luvussa tarkoitettuihin kehit-

tämishankkeisiin voidaan myöntää sekä osarahoitettavana että kansallisena tukena. Tuki 3 luvussa tarkoitettuihin tutkimushankkeisiin voidaan myöntää vain kansallisena tukena ja 5 luvussa tarkoitettujen paikallisten toimintaryhmien toimintaan vain osarahoitettavana tukena.

Tieteellistä tutkimusta ei osarahoiteta.

Edellä 23 §:ssä tarkoitettu tekninen apu yhteisöaloiteohjelmaan liittyviin kustannuksiin voidaan myöntää vain osarahoitettuna tukena.

33 §

Tuen enimmäismäärä

Tukea voidaan myöntää enintään

1) 100 prosenttia 2—5 luvussa tarkoitettua toimintaa koskevan esiselvityshankkeen ja teknisen avun hyväksyttävistä kustannuksista investointikustannuksia lukuun ottamatta;

2) 100 prosenttia 2—4 luvussa tarkoitettua toimintaa koskevista valtioneuvoston asetuksen 53 §:ssä tarkoitetuista kehittämishankkeen ja 65 §:ssä tarkoitettua tutkimushankkeen hyväksyttävistä kustannuksista;

3) enintään 90 prosenttia 2—5 luvussa tarkoitetuista hyväksyttävistä kustannuksista lukuun ottamatta 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja kustannuksia;

4) enintään 75 prosenttia 4 luvussa tarkoitetuista investointeihin liittyvistä hyväksyttävistä kustannuksista.

34 §

Tuen vähimmäismäärä

Avustusta ei saa myöntää, jos sen määräksi tulisi vähemmän kuin 500 euroa.

9 luku

Erinäiset säädökset

35 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 21 päivänä maaliskuuta 2001.

Tällä asetuksella kumotaan maaseudun kehittämishankkeisiin myönnettävän tuen kohdentamisesta vuonna 2000 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen soveltamisajan jatkamisesta annettu maa- ja metsätalousministeriön asetus (8/2001).

Tätä asetusta sovelletaan 1 §:ssä tarkoitettuja toimenpiteitä koskeviin tukihakemuksiin, jotka ovat tulleet vireille 3 päivänä huhtikuuta 2000 tai sen jälkeen, kuitenkin viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2001.

Helsingissä 15 päivänä maaliskuuta 2001

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Vanhempi hallitussihteeri *Katriina Pessa*

N:o 232

Maa- ja metsätalousministeriön asetus**kolmansista maista tuotavasta hunajasta annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 15 päivänä maaliskuuta 2001

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti
muutetaan kolmansista maista tuotavasta hunajasta 14 päivänä helmikuuta 1997 annetun
 maa- ja metsätalousministeriön päätöksen (168/1997) 8 § ja
lisätään päätökseen uusi 8 a § sekä uusi liite seuraavasti:

8 §

Tuonti Norjasta ja Liechtensteinista

Kolmansista maista tuotavasta hunajasta
 annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen (168/1997) 9 §:n säännöksiä ei sovelleta Norjasta ja Liechtensteinista tuotavaan hunajaan.

8 a §

Tuonti muista kolmansista maista kuin Norjasta ja Liechtensteinista

Muista kolmansista maista kuin Norjasta ja

Helsingissä 15 päivänä maaliskuuta 2001

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Liechtensteinista saadaan hunajaa tuoda maa-
 han tämän asetuksen liitteessä luetelluista
 maista.

Tuonnin ehtona on, että:

1) hunaja on peräisin laitoksesta, jonka
 viejämään toimivaltainen viranomainen on
 rekisteröinyt; ja

2) hunajan mukana on Euroopan yhteisöjen
 komission tai maa- ja metsätalousministeriön
 hyväksymän mallin mukainen todistus.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä
 huhtikuuta 2001

Eläinlääkintötarkastaja Carmela Hellsten

LIITE

Hunajaa saadaan tuoda alla mainituista maista.

Argentiina	Kiina	Slovenia
Australia	Kroatia	Tsekki
Brasilia	Kuuba	Turkki
Bulgaria	Kypros	Unkari
Chile	Liettua	Uruguay
El Salvador	Malta	Uusi-Seelanti
Guatemala	Meksiko	Yhdysvallat
Intia	Nicaragua	Vietnam
Israel	Romania	Viro
Kanada	Slovakia	

N:o 233

Maa- ja metsätalousministeriön asetus

eräiden kolmansista maista tuotavien eläinten sekä niiden alkioiden ja sukusolujen eläintautivaatimuksista annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 16 päivänä maaliskuuta 2001

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti
muutetaan eräiden kolmansista maista tuotavien eläinten sekä niiden alkioiden ja sukusolujen eläintautivaatimuksista 14 päivänä maaliskuuta 1997 annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen (231/1997) 13, 19 ja 20 § ja

lisätään päätökseen uusi liite IX seuraavasti:

13 §

Mehiläiset

Mehiläisten (*Apis mellifera*) ja niiden pesien tuonti on sallittu, jos niiden mukana on liitteen IX mukainen terveystodistus ja jos ne täyttävät terveystodistuksen vaatimukset.

19 §

Rekisteröinti ja eläintilat

Elintarvike- ja terveysosasto pitää valvontaa varten rekisteriä 3—6 sekä 8, 9 ja 13 §:ssä tarkoitettujen eläinten ja tavaroiden tuojista. Näiden tuojien on viimeistään viisi arkipäivää ennen ensimmäistä tuontia tehtävä kirjallinen ilmoitus tuonnista osastolle rekisteriin merkitsemistä varten. Ilmoituksesta on käytävä ilmi seuraavat tiedot:

- 1) tuojan nimi, osoite ja puhelinnumero;
- 2) eläinlaji tai tavara, jonka tuojaksi pyytää rekisteröintiä; sekä
- 3) maa, josta eläimet tai tavarat aiotaan tuoda.

Rekisteröitymisilmoitus on uusittava vuosittain tammikuun loppuun mennessä. Jos ilmoitusta ei ole toimitettu määräajassa, tuoja poistetaan rekisteristä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen eläinten tuojilla on oltava käytössään tilat, joissa eläimet voidaan tarvittaessa pitää eristyksissä.

20 §

Luettelo

Edellä 3—6 sekä 8, 9 ja 13 §:ssä tarkoitettujen eläinten ja tavaroiden tuojien on pidettävä luetteloa kaikista vastaanotettavien tuontilähetyksistä. Luettelosta on käytävä ilmi seuraavat tiedot:

- 1) lähetyksen saapumispäivämäärä;
- 2) lähetyksen sisältö (eläinten laji, lukumäärä ja mahdolliset tunnistusmerkit tai tavara ja määrä);
- 3) alkuperämaa;
- 4) eläinten alkuperätila tai tavaroiden alkuperälaitos; sekä
- 5) seuraavat vastaanottajat, jos tuoja on luovuttanut eläimiä tai tavaroita eteenpäin.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua luetteloa on säilytettävä vähintään viisi vuotta tuonnin jälkeen. Luettelo on pyynnöstä esitettävä virkaeläinlääkärille.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2001.

Helsingissä 16 päivänä maaliskuuta 2001

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Eläinlääkintötarkastaja Nina Sarén

LIITE IX**TODISTUSMALLI****TERVEYSTODISTUS EUROOPAN YHTEISÖÖN TUOTAVILLE MEHILÄISILLE / MEHILÄISPESILLE, EMOILLE JA NIIDEN TYÖMEHILÄISILLE**

Huomautus tuojalle: Tämä todistus on laadittu yksinomaan eläinlääkinnällisiin tarkoituksiin, ja sen on seurattava tavaralähetysten mukana rajatarkastusasemalle saapumiseen asti.

1. Lähettäjä (nimi ja täydellinen osoite)	TERVEYSTODISTUS Nro Alkuperäiskappale ⁽¹⁾
	2. Alkuperämaa
3. Vastaanottaja (nimi ja täydellinen osoite)	4. TOIMIVALTAINEN VIRANOMAINEN
	5. Osoitteet - alkuperätilan osoite - määrätilan osoite
6. Lastauspaikka	
7. Kuljetusväline ⁽²⁾	
8. Laji	
9. Mehiläisten / mehiläispesien tai emojen (työmehiläisineen) lukumäärä ⁽³⁾	
10. Erän tunnistetiedot	

⁽¹⁾ Kullekin lähetyselle on annettava oma todistus ja alkuperäiskappaleen on seurattava lähetysten mukana alkuperäiseen määräpaikkaan; todistus on voimassa 10 päivää.

⁽²⁾ Merkitään tarvittaessa ajoneuvon tai säiliön rekisterinumero ja sinetin numero.

⁽³⁾ Tarpeeton viivataan yli.

VAKUUTUS ⁽¹⁾

Allekirjoittanut toimivaltainen viranomainen vakuuttaa, että

1. Edellä tarkoitetut mehiläiset (*Apis mellifera*) / mehiläispesät tai emot työmehiläisineen
 - a) tulevat toimivaltaisen viranomaisen valvomasta ja tarkastamasta mehiläistarhasta;
 - b) eivät tule alueelta, jolla on annettu esikotelomädän esiintymiseen liittyvä kielto määräys, ja että vähintään 30 vuorokautta on kulunut viimeksi todetusta tautitapauksesta ja siitä päivästä, jona toimivaltainen viranomainen on tarkastanut kaikki kolmen kilometrin säteellä sijaitsevat pesät ja jona kaikki tartunnan saaneet pesät on poltettu tai käsitelty ja tarkastettu kyseistä toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla;
 - c) ovat tai tulevat pesistä, joiden sikiökakkunäytteistä esikotelomädän toteamiseksi tehdyn, kansainvälisen eläintautijärjestön (OIE) diagnosointimenetelmäoppaassa esitetyn tutkimuksen tulokset ovat olleet negatiivisia 30 viime päivän ajan;
 - d) on tutkittu tänään, eikä niissä ole todettu kliinisiä oireita tai tautiepäilyjä, mehiläisten saamat tartunnat, myös loiset mukaan luettuina.
2. Pakkausmateriaali ja mukana seuraavat tuotteet tulevat suoraan viejänä olevalta mehiläistarhalla eivätkä ne ole olleet kosketuksissa sairaiden mehiläisten tai sikiökakkujen eivätkä minkään sellaisten tuotteiden tai laitteiden kanssa, jotka ovat saastuneet tai ovat peräisin muualta kuin viejänä olevalta mehiläistarhalla.

Tehty
(paikka) (päivämäärä)

.....
(toimivaltaisen virkamiehen allekirjoitus) ⁽²⁾
Leima ⁽²⁾

.....
(nimi suuraakkosin, asema ja virkanimike)

⁽¹⁾ Täytettävä 24 tunnin kuluessa lastauksesta.

⁽²⁾ Leiman ja allekirjoituksen on oltava eri värisiä kuin todistuksen painoväri.

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 228—233, 3 arkkia

OY EDITA AB, HELSINKI 2001

PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1455-8904